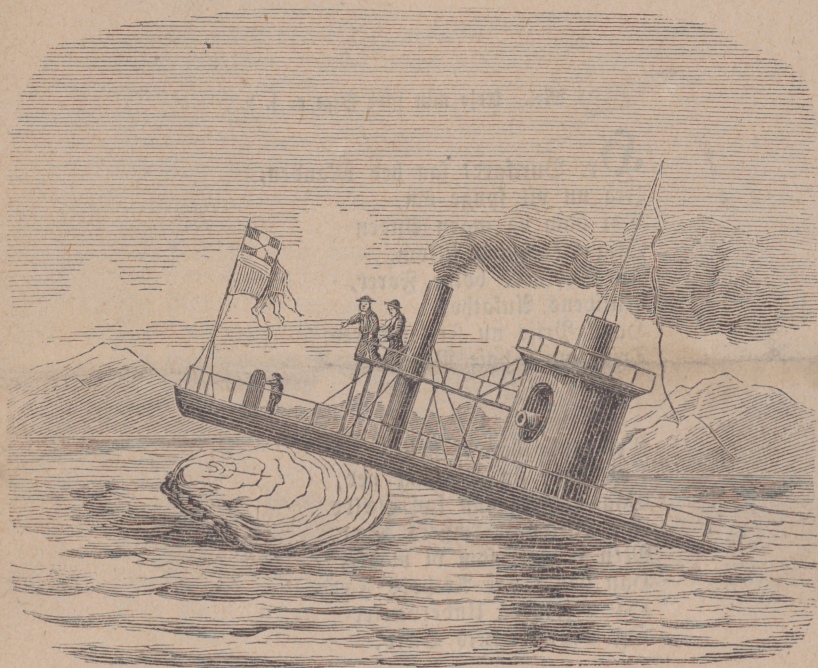

En splitermy og saare fornøielig
Bise om
Monitoren Bjølner,

samt om det mærkværdige Østersslag
ved Kragerø.

V box 13:372

846 011604

Mel. Abjs min søde Pige o. s. v.

Hr. Burchardt saa hed Manden,
Jeg nu vil synge om,
Thi ham og ingen Anden
Slig Gressang tilkom.
Ja Mjølners bolde Forer,
Nutidens Aukthor
Hans Priis nu Folket hører
Trint om i høie Nor'.

Vel kunde han ei tælle
Fra Thor sin Stamme ned,
Saalidt som han kan gjælde
For Oldtids Kjemperes Sæd,
Men vistnok, som vi mærker
Han kjendt har Aukthors Færd
Dg Mjølners Underværker
Dg Styrkebæltets Værd.

Hvad Under da at Helten
Vil ligne Heltens Gud
Dg ikke blot i Felten
Sit Mod vil vise ud,
Især naar Lykken skænker
Ham Mjølner selv i Haand,
Hvo er det som fortænter
Ham da hans tapre Mand.

Thi drog han med sin Mjølner
Alt ud paa Vifingtog,
Men ei som Thor han kjølner
Sit Mod paa Jettens Skrog.
Det maa man just beklage,
At Thor dem alle vog,
Saa ingen blev tilbage
For Burchardts vilde Tog.

„Med Løse paa sin Kjerre,”
saa havde Burchardt læst,
„Drog Thor den bolde Herre,”
Naar han var Jettens Gæst.
Saa skulde det sig lønne
At følge Aukthors Fjed,
Da var det klart at skjønne:
En Løse maatte med.

Thi lod han Løse hente
Alt i en Løds Gestalt,
Dg strax tilføs de rendte
Med saare stor Gevalt.
Det tordnebe fra Stavnen
Dg røg af Damp og Krud
Den Dag fra Hortenshavnen
De Bolde fore ud.

Dg Mjølner svang sig fyrig
Som før i Aukthors Haand
Dg gjorde rent vildfyrig
Den skaffels Burchardts Mand;
Men ingen Jetter fandt de
Som vovede en Dyst,
Det hjalp ei, alt de bandte,
Det var dog lige tyft.

Hvad Løse da hel lystig
„Skal Helten vinde Ky,”
„Saa maa han være dristig”
„Dg intet Middel sty”
„Om Aukthor jeg hørte”
„Han Jetter vog med Held,”
„Men aldrig dog han førte,”
„En Krig med Sten og Fjeld.”

Det var en herlig Tale
Alt efter Burchardts Sind
Thi lod han strax befale
At staa mod Landet ind.
En Fiende var snart fundet,
Som kunde ham modstaa,
Det var et Skjær i Sundet
Med Østers brynje paa.

„Frisk Mod nu raske Svende!„
„I Hildurs Kæmpefor.“
„Lad hele Vdennden kjende,
At vor Jdræt er stor.“
„At endnu Helsteaanden“
„Blandt Norges Fjelde bor,“
„At endnu stærk er Haanden“
„Og Hammeren til Thor.“

Hvad mer han vilde sige
Den holde Hr. Burchardt,
Det er sgu ei saa lige
At vide i en Fart;
Thi just som Heltens Svende
Stod ventende paa mer,
Saa laa de overende
Paa Dækket en og hver.

Ja Mjolner red paa Skjæret,
Den Sag snart afgjort var,
Og ingen Lyst den næred'
At gjøre mer sig klar.
Saa endte Burchardt's Slaget,
Og Skylben hvis var den?
Hr. Thor paa Løse flaget
Løse paa ham igjen.

Men Sandheden den rammer
Enhver som ser og tror:
Skab ikke Aukthors Hammer
Om, til en Monitor!
Thi Aukthor er grædden,
Og slikt han straffe vil.
Jeg haaber at Krigsretten
Ta'r fuldt Hensyn dertil.